

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **COFIDIS, a.s.**, so sídlom v Bratislave, Suché mýto č. 1, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Bárdošova č. 2/A, proti žalovanej **A. V.**, bývajúcej D., zastúpenej Advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Sasinkova 6, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Spotrebiteľského združenia OSA, so sídlom v Bratislave, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, o **zaplatenie 983,39 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 8 C 319/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. novembra 2014 sp. zn. 10 Co 340/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo 25. februára 2014 č. k. 8 C 319/2013-81 žalobu zamietol. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal k povinnosti nahradiť žalovanej trovy konania vo výške a v lehote uvedenej vo výroku rozsudku. V odôvodnení uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že účastníci uzatvorili dňa 26. marca 2008 zmluvu o revolvingovom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď žalovaná zmluvu uzatvorila v pozícii spotrebiteľa: V predmetnej revolvingovej zmluve nie je uvedená výška úrokov, ani ročná percentuálna miera nákladov, ktoré sú esenciálne podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, preto súd úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovanej bol poskytnutý úver v celkovej výške 1.097,16 Eur, žalovaná uhradila žalobcovi sumu 1.442,51 Eur. Súd uzavrel, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov, keď žalovaná zaplatila žalobcovi viac,

preto návrh žalobcu nie je dôvodný. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 27. novembra 2014 sp. zn. 10 Co 340/2014 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a zmenil vo výroku o trovách konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ako aj odôvodnením napadnutého rozsudku, keď mal za to, že uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere jej účastníci založili spotrebiteľsko-právny vzťah, na ktorý treba aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. v účinnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy. Zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané, ale mali podobu tzv. formulárovej zmluvy, ktoré žalovaná podstatným spôsobom ovplyvniť nemohla. Zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala obligatórne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. v platnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy dňa 26. marca 2008, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (§ 4 ods. 2, písm. j/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch), priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver (§ 4 ods. 2, písm. k/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Síce v bode 5 všeobecných obchodných podmienok je zakomponované dojednanie - úročenie úveru, poplatky a ročná percentuálna miera nákladov, avšak uvedené dojednanie nemá charakter individuálneho dojednania, nespĺňa zákonom vyžadovaný inštitút obligatórneho charakteru podľa § 4 ods. 2, písm. j/ a k/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Obligatórne náležitosti musia byť zakomponované priamo v zmluve o revolvingovom úvere, uvádzaný právny predpis neumožňuje, aby tieto náležitosti boli predmetom dojednania vo všeobecných obchodných podmienkach. Odvolací súd uzavrel, že dotknutá zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom požadované obligatórne náležitosti, potom poskytnutá úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca nepreukázal dôvodnosť nároku na finančné plnenie voči žalovanej, ktorá zaplatila žalobcovi na úver vyššiu sumu ako obdržala, správne súd prvého stupňa žalobu zamietol. Ohľadom trov prvostupňového konania odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil – za opodstatnenú považoval náhradu trov za 2 úkony právnej služby (súd 1. stupňa za 3 úkony) a taktiež nepriznal uplatnenú náhradu za stratu času. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 11 O.s.p.

Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, v ktorom namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm c/ O.s.p.) a rozhodnutie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. (§ 241 ods. 2 písm b/ O.s.p.), čím došlo k porušeniu jeho ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Oba sudy založili svoje rozhodnutia o zamietnutí žaloby na nesprávnom právnom závere. Podľa názoru dovolateľa ide v danom prípade o zmluvu o úvere uzatvorenú v súlade s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka. Dovolateľ poukázal na to, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti vyžadované príslušnou zákonnou úpravou účinnou v čase uzavretia zmluvy, že žalovaná podpisom zmluvy o úvere potvrdila, že sa so zmluvou o úvere oboznámila, súhlasí s ňou a uzatvára ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou, tiež zobrala na vedomie, že Všeobecné obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Podľa dovolateľa, žalovaná bola dostatočne upozornená na nevyhnutnosť preštudovania si tak zmluvy o úvere, ako aj jej neoddeliteľných súčastí. Preto podľa žalobcu je žalovaná povinná zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Žalobca navrhol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaná a vedľajší účastník sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení po 1. januári 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil

od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolanie žalobcu nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku (§ 238 ods. 1 O.s.p.), najvyšší súd v tejto veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nezaujal záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a napadnutý je potvrdzujúci rozsudok, ktorý nemá znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 3 O.s.p. Dovolanie žalobcu nie je preto podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Vzhľadom na uvedené by prípustnosť dovolania žalobcu mohla založiť len procesná vada konania uvedená v § 237 ods. 1 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. v dovolaní namietané žalobcom neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť.

Dovolaateľ namietal, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd

nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je najvyšším súdom považované za relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorým možno úspešne odôvodniť (len) procesne prípustné dovolanie; zároveň je zastávaný názor, že nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (porovnaj tiež R 54/20102 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011 a sp. zn. 7 Cdo 26/2010).

Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ tiež namietal, že konanie, resp. rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Tzv. iná vada konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci odvolacím súdom je síce relevantným dovolacím dôvodom, sama osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.. Z tohto dôvodu sa dovolací súd námietkou, že konanie, resp. rozhodnutie odvolacieho súdu je zaťažené tzv. inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) nezaoberal.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a nevyšla najavo žiadna z vád uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p., najvyšší súd odmietol jeho dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako procesne neprípustné.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na jej strane, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanej, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na jej strane, náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2015

JUDr. Viera P e t r í k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Vanda Šimová